

Αι δύο 29 Μαΐου.—200,000 λόγχαι καὶ δικέφαλος.
—Ο Τοῦρκος πέρασε ἀπ' ἐδῶ...—Η δύσις τῆς Ἡμετέρης.—Αι δύο θρησκεῖαι.—Ἀρχαία καὶ νέα Ἑλλάς.—Πνευματικὴ ἔνωσις.—Ἐρας παλαιὸς ὁρομός.—Τὸ μειδίαμα ἀπέθανεν!—Γελάτε, ἥλιθιοι...—Οἱ σύμμαχοι Βούλγαροι καὶ αἱ Ἑλληνίδες.—Ἐρημεγχάρημα διὰ τὴν Τοτορίαν.

Πέρυσι — 29 Μαΐου — εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου μὲ τὴν κυανήν ταινίαν τοῦ Μεγαλοσταύρου δικέφαλον οἱ Διαδόχοι Κωνσταντίνος ἵστατο σοβάδος πρὸ τοῦ κενοταφίου τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου μὲ τὸν δικέφαλον Ἀετὸν ἐπὶ τῶν κολύβων.

Ἐφέτος — 29 Μαΐου — Βασιλεὺς ὁ Κωνσταντίνος — ΙΒ'. Ἐλευθερωτής, — τελεῖ ἐν τῇ ψυχῇ του τὸ μνημόσυνον τοῦ προγόνου του ἐπὶ κεφαλῆς 200,000 λογχῶν.

Πέρυσι πένθος καὶ ὄνειρα
Ἐφέτος Μεγάλη Ἑλλάζ.

Τὸ ὅραιότερον μνημόσυνον τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἐγένετο ἐφέτος· ἐνόπλως. Ο Μαρμαριμένος Βασιλῆς ἦρχισε νὰ ἀναπνέῃ. Δὲν εἶνε οὐτοπία πλέον νὰ ἀτενίῃ πρὸς τὴν πύλην τῆς Ἀγ. Σοφίας δὲ Ἑλληνισμός.

★

Ἐνθυμεῖσθε ἔνα ποίημα Νεοτούρκους ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο Τοῦρκος πέρασε ἀπ' ἐδῶ»; Βυνημὸς ὄδόντων ἦτο, αἵμα ἀγνῆζον, γρόνθος καὶ λύσσα. Ἐγράψη πρὸ τοῦ πολέμου. Ὡ πῶς ἀλλάζουν οἱ καροὶ στὴν . . . Τουρκία. Τὸν ἐπίλογον τοῦ ποιήματος ἔγραψεν ἥδη δὲ . . . τότε Μέγας Βεζέρης καὶ ἥδη περιττανόμενος . . . Τοῦρκος Κιαμήλ. Πέρασε ἀπ' ἐδῶ δὲ γηραιός μὲ τὴν λευκήν γενειάδα. Τοῦρκος διπλωμάτης καὶ εἴπε ἀπὸ τὸ ντιβάνι τῆς καμπίνας του ἐν Πειραιεῖ, ἐν συνεντεύξει.

«Η Ὁθωμανικὴ ἡμιελήνος δὲν ἔχει πλέον εἰς τὴν Εὐρώπην φωσφορισμούς».

Δυστυχισμένε Μουσουλμάνε ποιητά! Ο Τοῦρκος πέρασε ἀπ' ἐδῶ ναὶ, ἀλλὰ φεῦ διὰ νὰ μιωδογήσῃ τὴν πατρίδα σου. Sic transit gloria mundi.

★

Μοῦ ἐστάλη μία παμμεγίστη φωτογραφία. Οἱ 70 ἀρχιερεῖς οἱ ἐλθόντες διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου φωτογραφημένοι μὲ τὸ λάβαρον τῆς Ἀγ. Λαύρας ὅπισθεν τῶν—διατὶ ὅπισθεν;—ἐπὶ τῆς Ἀποπόλεως, πρὸ τῶν στηλῶν τοῦ ναοῦ τῆς Προιμάζου. Οἱ ἀντιρρόσωποι τῆς νέας θρησκείας ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς παλαιᾶς θρησκείας. Τὸ ςάσον ὑπὸ τὰς στήλας. Τὸ μέλαν, παρὰ τὸ λευκόν. Τὰ δύο πνεύματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κολοσσιαῖα, εὐγενῆ, ὑπέροχα—η̄ θρησκεία τοῦ Ὄλυμπου καὶ η̄ θρησκεία τοῦ Γολγοθᾶ—τὰ κυριαρχήσαντα τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου πολιτισμοῦ, συνηγνώθησαν διὰ πρώτην φρονὸν τόσον

πανηγυριῶς, τόσον συσσωματωμένα. Η πολιούχος τῶν Αθηνῶν θὰ περιππατο κάπου ἔκει μὲ τὸ κράνος καὶ τὸ δόρυ—τόσον ἐπίκαιρα μὲ τὴν συνάντησιν τῶν ἱεραρχῶν τῆς δούλης μέχρι τοῦδε καὶ τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος— καὶ η σκιὰ τῆς θεᾶς ἐλαφρὰ θὰ ἐφέρετο περὶ τὸ Λάβαρον τῆς Ἀγ. Λαύρας, τὸ διοπίον ἦνων διὰ μιᾶς ἀθανάτου γραμμῆς τας δύο μεγάλας ἐποχάς. Η Ἀρχαιότης φιλοξενοῦσα τὸ ἐμβλῆμα τοῦ 1821 καὶ παρ' αὐτὸ τὸ Ιερὸν Συνέδριον τῆς Ἑλληνικῆς Ορθοδοξίας, ὑπῆρχεν ἀπὸ τὰ ἔξοχτερα καὶ μᾶλλον ὀνειρευτά θεάματα.

★

«Γελάτε! Ο κόσμος εἶνε θέατρον Κομῳδιῶν». Κάποτε τὸ ἑχαρά γράψη εἰς ἐν—εξομολογοῦμαι τὴν ἀμαρτίαν μου—λεύκωμα. Ποῦ νὰ ἐφανταζόμην ὅτι μετὰ μίαν εἰκοσαετίαν εἰς Ἀγγλος ἴερατόποτολος— ἃς ἔχω τὴν εὐχήν του—δὲ αἰδεσμώτας κ. Κρωφορδ διαμείνας 23 ἔτη εἰς τὴν Κεντρικάν Αφρικήν καὶ ἐπιστρέψας εἰς Λονδίνον παρετήρησε κάτι, ποὺ δὲν ίκανοποιεῖ τὴν πρὸ τὸσων ἐτῶν διατυπωθεῖσαν γνώμην μου. Εὔρε ὅτι δὲ πολιτισμός κόσμος δὲν γελᾷ, ὅτι η σημερινὴ ζωή, εἶνε «ζωὴ νεύρων». Καὶ γράφει δὲ αἰδεσμώτας:

«Εἰς τὰς ὁδοὺς δὲν βλέπει τις εἰμὶ πρόσωπα σκυθρωπά η ἀνήσυχα, ἀλλ' οὐδέποτε γαλλήνια η μειδιόντα. Εἳτε τῆς μορφῆς τῶν σημερινῶν κατοίκων τοῦ ἄστεως ἀναγνωρίσκει τις εὐκόλως τὴν ἀνησυχίαν, τὴν δοπίαν ἐδημιουργησαν αἱ νέα εὐφευρέσεις, καὶ ητὶς ἄγει εἰς σοβαρὰν διατάφαξιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Τὸ μειδίαμα ἔξελιπεν ἀπὸ τοὺς συγχρόνους Ἀγγλούς, οἱ διοπίοι νομίζει τις ὅτι διατεράζουν θλιψμένοι.»

«Ἄς τελειώσω μὲ τὴν παλαιὰν παφόριμησίν μου: Γελάτε, διότι δὲ κόσμος ἔρχισε νὰ γίνεται, μὲ ὅλη τὴν κοινωνότητά του, θέατρον τραγωδιῶν η—ὅπερ τὸ ἀωτὸ—Ἐλλ. θεατρικὸν Επιθεωρήσεων. Ο γέλως εἶνε η ἀπτίς κατὰ τῆς ἀπογοητεύσεως. Εἶνε ύγεια. Γελάτε λοιπόν, ηλίθιοι ἄνθρωποι...»

★

Διὰ τὴν ιστορίαν, η μῆλον διὰ τὴν Εῆρωλιην:

Θεσσαλονίκη (Τηλεγράφημα τῆς 21 Μαΐου, συντομεύμεν ὑφ' ὑμῶν, ἀντιθέτως πρὸς ὅτι τὸ συναδέλφων γίνεται). Βούλγαροι στρατιώται φιλοξενηθέντες εἰς τὸ παρὰ τὰς Σέρρας χωρίον Σπάτοβα εἰς τὴν οἰκίαν του ἔκει Ἑλληνος ιερέως ἡτίμασαν ὑπὸ τὰ δηματά του τὴν πρεσβυτερον, τὰς νύμφας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν του ἔκει προκριτοτέρους Ἑλληνος, ἐνῷ ητο προτεταμένον κατ' αὐτοῦ τὸ περίστροφον, ἡτίμασαν τὴν σύζυγον του. Εἰς τὸ χωρίον Σαβιαζὸ οἱ Ἑλληνες ἐδάρησαν ὑπὸ Βουλγάρων ἀνγκεώς, ἐδέθησαν καὶ αἱ γυναῖκες των ητίμασθησαν. Εἰς τὴν Στρωμανίσαν Βούλγαροι κομιτατζήδες ἔρριψαν βόμβαν, κατέλαβον κοινοτικὰ κτήματα, ἐκλεισαν σχολεῖα καὶ ἐκκλησίας, ἀπογύρωσαν τὴν Ελλην. γλώσσαν, δημεύουν, ἀτιμάζουν γυναῖκας. Εἰς τὰ Ἑλλ. χωρία τοῦ Παγγαίου, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Μητροπολίτου Δράμας, διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ὁργιάζουν οἱ Βούλγαροι στρατιώται.

Ἐξουφάσθην. Εἰς ἐν καὶ μόνον τηλεγράφημα, ἐκτυλίσσεται δὲν τὸ ἀντωτέρῳ μαρτυρολόγιον, πρὸ τοῦ διοπίον ὧχρι δὲ. Νέρων. Ζήτω η Συ μραζία!

Συμμαχία Βουλγαρίας μετὰ τῶν ἄλλων Ορθοδόξων Κρατῶν τοῦ Αἴμου=Αἴμα... Ἑλληνικόν!

«Οπερ δέει δεῖξαι η μᾶλλον ἔδει.. προϊδεῖν.

ΔΑΦΝΙΣ

